

man saavidt gjørligt bør faae ind paa. Det er naturligtvis ikke her Stedet at afgjøre, i hvilket Omfang det kan udføres med Hensyn til de enkelte Sager, og jeg skal navnlig heller ikke opholde mig ved det specielle Slags Sager, der her have været omtalte, nemlig Udskyfningsager. Jeg indrømmer den høitærede Indenrigsminister, at det vilde være ønskeligt, om man, før man foretog dette Skridt, havde bestemte Regler, end man hidtil har havt, hvorefter disse Sager kunde blive afgjorte; men jeg kan dog ikke Andet end tilige fastholde, at der i den allerførste Deel af de Sager, hvorom der her er Spørgsmaal, dog følges saadanne Regler, at man uden stor Risiko kunde overlade Afgjørelsen af en meget stor Deel af disse Sager til Amtmændene, efter givne Instruxer og saaledes, at Amtmændene til visse Tider gav Indberetning om disse Sager og om den Maade, hvorpaa de vare afgjorte. Jeg skal ogsaa antyde en anden Maade, hvorpaa jeg troer, at Forretningernes Antal kunde formindskes, naar nemlig Communerne, deels Kjøbstads og deels Landcommunerne, efterhaanden blev overdraget en langt større Raadighed med Hensyn til de Sager, der vedkomme dem, end nu er Tilfældet. Nogle andre Forretninger troer jeg ogsaa, man vil være enig om, efterhaanden kunde henlægges fra Ministeriet til andre Autoriteter, saaledes f. Ex. Afgjørelsen og Paa Kjendelsen af Landvæsencommissionernes Kjendelser, og der vilde maaskee tale en heel Deel for, at der blev indrettet særegne Commissioner, locale Autoriteter, som kunde afgjøre disse Spørgsmaal. Hvis man nu saaledes forfølger dette consequent, og tager fra de forskellige Brancher efter en nøiere Overveielse, saa holder jeg mig, efter det Kjendskab, jeg har til Forretningerne, aldeles overbevist om, at man efterhaanden vilde komme til flere saadanne Sager, som man uden synderlig Skade kunde henlægge fra Ministerierne til Amtterne. Jeg vil villig indrømme, at man derved i en vis Retning kan komme til noget mindre Rigtigt, nemlig med Hensyn til den eensartede Wei, og det kan virkelig ogsaa indrømmes, at det er en Ulempe, men Spørgsmaalet er dog,

om denne Ulempe ikke maa vige for den Nødvendighed, som jeg troer, der efterhaanden vil vise sig at være til at søge en Reduction af Forretningernes Mængde, saaledes, at de Forretninger, som Ministeriet faaer med at gøre, virkelig indskrænke sig til de mere betydelige, og at Ministeriets Virksomhed med Hensyn til de andre især bliver instruerende og controllerende ligeoverfor Ministeriets Befuldmægtigede i de enkelte Distrikter, navnlig Amtmændene. Forsaavidt man herimod, maaskee med Føie, vil opfaste den Indvending, at vedkommende Overøvrighed derved vilde blive altfor bebyrdet, saa troer jeg, at man ogsaa der vilde kunne komme til en Reduction, ved at gjøre sig bekendt med den Mængde Sager, der efter den nuværende Administration afgjøres af Amtmændene, men som vistnok uden Skade kunde ordnes paa en anden Maade og navnlig afgaae til Afgjørelse af Underøvrighederne, disse stillede i samme Forhold til Overøvrighederne, i hvilket jeg tænker mig Overøvrighederne stillede til vedkommende Minister. Hvis man ikke vil gaae ind paa en saadan Wei og tage dette Spørgsmaal under meget nøie Overveielse, saa holder jeg mig forvisset om, at det vil vise sig, at Forretningerne ville stige i en saadan Mængde, at der ikke bliver Tvivl tilbage om, at det vil blive nødvendigt at forøge Embedsmændenes Antal, og det uden at der i Grunden derved vindes noget meget Betydeligt, idet man jo vel derved vedligeholder den eensartede Administration, men maaskee opoffer væsentligere Goder.

Indenrigsministeren: Jeg skal i alt Væsentligt erklære mig enig med den sidste ærede Taler, thi det er ganske vist, at Forretningerne vore saaledes, at en Udvei maa findes. Jeg maa imidlertid bemærke, hvad Amternes og Ministeriets Forhold angaaer, at en ny Næringslov, som indrømmer større Næringsfrihed og idetmindste for Størstedelen fjerner Bevillingsvæsenet, vil udrette overordentlig meget i den Henseende, hvilket netop anbefaler, at Bevillingsystemet i Næringsforhold bortfalder. Bevillingsager med Hensyn til Handel og Haandværker blive snart ligesaa